

Říkalas' jen zavolej - Náplava

A E A E A
R1: Říkalas': jen zavolej, bylo to hrozně fajn,
D A Hmi E
říkalas': jen zavolej, až se budeš cejtít sám,
D A E A
říkalas': jen zavolej, až se budeš cejtít sám.
A C# F#mi D F#mi C# F#mi

1. Poslední pusa, čau a měj se, zas šlapu ránem zpět,
D A E A
v hlavě mám jen tvoje číslo: dvacet čtyři nula pět.

2. V tom mokrým ránu mi připadá, jako by umřel svět,
ještě že mám to tvoje číslo: dvacet čtyři nula pět.

R2: Nikdy zpátky nevolej, ty chvíle už se nevrátí,
život umí bejt i zlej, to každěj časem pochopí,
život umí bejt i zlej, to každěj časem pochopí.

3. Loudám se městem sem a tam a pak se odhodlám,
že to číslo, cos' mi dala, ještě tohle ráno zavolám.

Rec: Haló, haló, kdo je tam, hlas se mi začíná chvět,
pane, to je asi omyl, já volám dvacet čtyři nula pět.

R2:

R1: